URMĂTORII PAȘI

TOTI AVEM UN UCENIC

DR. CASEY A. BUTNER

Publicație independentă

© 2023 Casey A. Butner. Toate drepturile rezervate.

Nicio parte a acestei cărți nu poate fi reprodusă, stocată într-un sistem de recuperare sau transmisă prin orice mijloace fără permisiunea scrisă a autorului.

Citate biblice preluate din New American Standard Bible®,
Copyright © 1960, 1962, 1963, 1968, 1971, 1972, 1972, 1973, 1975, 1977, 1995 al Fundației Lockman. Folosit cu permisiune. www.Lockman.org

ISBN: 9798388566690

Tipărită în Statele Unite ale Americii:

Această carte este tipărită pe hârtie fără acid.

Prima ediție

Cuprins

Bun venit	5
Introducere	7
Pasul unu – Crede	19
Pasul doi - Botezul	35
Pasul trei — Aparține	45
Pasul patru — Biblia	59
Pasul cinci — Ștafeta	73

Bun venit

Numele meu este Casey Butner. Îți mulțumesc pentru că ai luat acest exemplar din *Următorii pași.* Sunt atât de bucuros să o împărtășesc cu tine!

În slujirea mea pastorală, am inima zdrobită văzând atât familii, cât și persoane care sunt distruse de păcat. Viețile lor sunt „*...distruse din cauza lipsei de cunoaștere*“ (Osea 4:6). Când Isus a văzut mulțimile de oameni, *„I s-a făcut milă de ei, pentru că erau ca niște oi fără păstor; și a început să-i învețe multe lucruri“* (Marcu 6:34).

Isus a spus: *„Eu sunt calea, adevărul și viața; nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine“* (Ioan 14:6). Numai Hristos poate aduce vești bune celor falimentari din punct de vedere spiritual, vindecare celor cu inima zdrobită, libertate celor captivi, vedere orbilor și libertate celor oprimați. Numai Hristos poate aduce favoarea lui Dumnezeu pentru om (Luca 4:18-19).

Am scris „Următorii pași“ ca un ghid pentru a-i ajuta pe oameni să-i învețe pe alții despre Isus Hristos. A-i învăța pe alții despre Hristos, Mântuitorul nostru, și a le arăta cum să calce pe urmele Lui se numește ucenicie.

Soții își pot face ucenici din soțiile lor. Familiile îi pot face ucenici pe copiii și nepoții lor. Indivizii pot face ucenici în rândul membrilor bisericii, vecinilor, colegilor de serviciu și prietenilor lor.

Următorii pași a fost o lucrare de dragoste pentru mine. Am lucrat la acest manual de ucenicie și l-am perfecționat de-a lungul numeroșilor mei ani de slujire pastorală. Am văzut nenumărate vieți transformate prin faptul că L-am prezentat oamenilor pe Hristos și am studiat Cuvântul Său. Vrei să mi te alături în urmarea lui Hristos și în a face ucenici?

Introducere

Isus a spus: „Urmează-mă“ (Marcu 1:17). Aceasta este o poruncă, nu o sugestie. Și acesta este motivul pentru care a-L urma pe Hristos este sinonim cu a fi creștin. Dar este mai ușor de spus decât de făcut într-o lume care concurează neîncetat pentru a ne câștiga devotamentul. A-L urma pe Hristos înseamnă a umbla pe urmele Lui și a ne modela viața după a Lui. Isus a spus că vom fi cu adevărat ucenicii Săi dacă *„vom rămâne în cuvântul Meu“* (Ioan 8:31).

Această broșură este un ghid prin cinci pași biblici pe care Dumnezeu ne-a chemat să îi urmăm ca urmași ai lui Hristos. Indiferent de cunoștințele tale biblice sau de maturitatea ta creștină, *Următorii pași* îți oferă o cale clară, logică și Îi aduce onoare lui Dumnezeu pentru a avansa în viața ta de ucenic al lui Isus. În cadrul fiecăruia dintre acești pași există pasaje biblice care trebuie citite, întrebări la care trebuie să răspunzi, discuții care trebuie purtate și sarcini care trebuie îndeplinite. Recomand următorul format pentru fiecare sesiune de ucenicie:

- **Întâlniți-vă unde puteți vorbi**
- **Aduceți-vă Biblia**
- **Întâlniți-vă săptămânal timp de o oră**
- **Întreabă pe fiecare ce mai face**
- **Începeți cu o rugăciune**
- **Citește *Umătorii pași***
- **Discută subiectele, după cum este necesar**
- **Nu te grăbi**
- **Adresează întrebări bune**
- **Caută adevărul din Cuvânt**
- **Evită opiniile personale**
- **Ascultă bine**
- **Termină la ora convenită**
- **Marchează unde te-ai oprit**
- **Încheie cu o rugăciune**

Următorii pași nu este un sos secret pentru creșterea numerică a bisericii tale. Isus S-a însărcinat pe Sine însuși cu acest lucru când a spus: „Eu voi zidi Biserica Mea“ (Matei 16:18). Această scurtă carte se referă la responsabilitățile tale creștine: Dezvoltarea personală în Hristos și ascultarea de Cuvântul Său. Pur și simplu nu există un scop mai înalt sau o preocupare mai nobilă pe care să o ai în această viață.

Când începem să Îl urmăm pe Hristos, este foarte util să avem câțiva pași de bază trasați. Aceștia nu sunt toți pașii din Biblie. Dar aceștia sunt pașii de bază care te vor conduce la o plimbare continuă cu Hristos, care îți va încânta inima și va fi pe placul Creatorului tău.

Pentru început, scrieți Ioan 17:17

_____

Ce spune Isus în acest verset?

_____

Înainte de a face primul pas, este important să ne dăm seama că ne aflăm cu toții în diferite stadii de creștere spirituală. Unii dintre noi abia au început să meargă cu Hristos. Alții au umblat cu Hristos de mult timp și au făcut multe progrese spirituale.

Luați în considerare 1 Ioan 2:12-14

Prima etapă a creșterii spirituale este pentru cei cărora le-au fost iertate păcatele. Ei Îl cunosc pe Dumnezeu (1 Ioan 2:13) și au fost mântuiți prin har, prin credință (Ef. 2:8-9).

A doua etapă a creșterii spirituale este pentru cei care au *„biruit pe cel rău“* (1 Ioan 2:13) în viața lor prin puterea lui Hristos. Ei studiază, învață și rămân (Ioan 15:4-11) în Cuvânt.

A treia etapă a creșterii spirituale este pentru cei care s-au maturizat în credința lor și Îl „*cunosc*“ cu adevărat (1 Ioan 2:14) pe Tatăl în profunzime, de unde și repetarea acestui concept în versetele 13 și 14 din 1 Ioan 2. Tații sunt oameni cu maturitate spirituală și caracter evlavios. Ei nu se rușinează de Evanghelie și împărtășesc mântuirea cu cei pierduți (Rom. 1:16). Ei îi cresc pe copii și îi îndrumă în următorii pași (Tit 1:4). Ei împart corect cuvântul lui Dumnezeu (2 Tim. 2:15) și învață doctrina sănătoasă (Tit 2:1).

Recunoașterea acestor etape de creștere are ca scop dezvoltarea convingerii de a „rămâne în Cuvântul Meu“ (Ioan 8:31) și de a crește puternic în credința ta. Avraam este tatăl nostru în credință (Rom. 4:16) și el *„s-a întărit în credință, dând slavă lui Dumnezeu“* (Rom. 4:20).

Dacă ai ajuns la credința mântuitoare, ești (1) un copil al lui Dumnezeu. Dacă, ca urmare a convertirii tale, înveți, crești și învingi, atunci ești un (2) Tânăr în credință. Dacă ești un creștin matur care este credincios lui Dumnezeu, care continuă să citească Cuvântul Său, care este credincios unei biserici locale, care lucrează continuu la propriul caracter și care reproduce în mod activ ucenici ai lui Isus, ești un (3) Părinte în credință.

În ce stadiu de creștere spirituală te afli?

_____

Așadar, fie că ai nevoie să fii mântuit, fie că ai fost mântuit, fie că învingi și înveți, fie că faci ucenici, cu toții suntem chemați să ne supunem directivei lui Hristos de a „*rămâne în cuvântul Meu“* (Ioan 8:31).

Dușmanul creștinismului vrea ca noi să stagnăm în credința noastră. *Următorii pași* este conceput pentru a ne stimula unii pe alții în credința , încurajându-ne din Cuvântul lui Dumnezeu să urmăm cu credință pașii lui Hristos.

Citește Evrei 10:23-25

Enumerați poruncile care se găsesc în fiecare verset

V.23

_____

V.24

_____

V.25

_____

Discutați:

Cum să ne ținem tari, fără să ne clătinăm?

Cum ne stimulăm unii pe alții la fapte bune?

Cum ne adunăm împreună?

Isus este exemplul nostru (Ioan 13:15) și El însuși a făcut ucenici, a propovăduit în public și a fost prezent în mod regulat în biserică (sinagogă). Apostolul Pavel, de asemenea, a făcut ucenici în mod personal și ne-a oferit un model de urmat.

Scrieți 2 Timotei 2:2

_____

_____

_____

Modelul de ucenicie în linie descendentă din acest verset este de la Pavel, la Timotei, la bărbații credincioși și la alții de asemenea. Acesta este modul în care se răspândește Evanghelia și se fac ucenici.

A face ucenici ai lui Hristos este un proces lent. Adevărații ucenici nu sunt produși în masă ca o marfă într-o fabrică. Creșterea autentică și transformarea vieții necesită timp. De cele mai multe ori, avem nevoie să imităm pe cineva care se află la un nivel mai înalt de maturitate spirituală.

Citește 1 Corinteni 11:1

Ce întreabă Pavel?

_____

_____

Știai că ucenicia este un lucru pe care Dumnezeu îl asteaptă de la noi încă din Vechiul Testament?

„Numai ia seama asupra ta și veghează cu luare aminte asupra sufletului tău în toate zilele vieții tale, ca nu cumva să uiți lucrurile pe care ți le-au văzut ochii și să-ți iasă din inimă; fă-le cunoscute copiilor tăi și copiilor copiilor tăi” (Deut. 4:9).

Urmarea lui Hristos este, în unele privințe, mai mult prinsă decât învățată. Acest lucru este valabil mai ales pentru cei aflați în primele etape de creștere. Ne dezvoltăm mai multe convingeri personale și trăsături comportamentale observându-i pe alții, spre deosebire de simpla ascultare a altora.

Prin urmare, este foarte benefic să ai o Mamă sau un Tată în credință pe care să îl/o admiri și de la care să înveți. Aceasta este una dintre cele mai bune modalități de a crește în credință.

Cel care este demn de a fi imitat ar fi un credincios matur care prezintă roadele Duhului și trăsături de caracter asemănătoare cu cele ale lui Hristos.

Enumeră roadele „Duhului“ din Galateni 5:22

_____

_____

Enumeră trăsăturile de caracter din Tit 2:1-3

_____

_____

_____

Dorința ta de a te supune poruncii lui Hristos de a *„continua în cuvântul Meu“* este tot ceea ce este necesar. *Următorii pași* te vor ghida pe măsură ce treci de la o etapă la următoarea.

Ești credincios lui Dumnezeu și studiezi Cuvântul Său? Ești disponibil(ă) pentru întâlniri în fiecare săptămână timp de o oră pentru a discuta despre *Următorii pași*, fie în persoană, online sau la telefon? Ești capabil să înveți? Caracteristica numărul unu a unui ucenic este aceea că învață. Cei care știu totul și cei care domină conversația își creează singuri bariere de creștere, stagnează în credința lor și Îl întristează pe Dumnezeu pe parcurs. Ar trebui să rămânem întotdeauna umili și capabili să învățăm unii de le alții și mai ales sub autoritatea Cuvântului sfânt al lui Dumnezeu.

Ești credincios, disponibil și capabil să înveți?

Există un moment și un loc care funcționează cel mai bine pentru tine?

_____

Fiecare întâlnire poate începe și se poate încheia cu o scurtă rugăciune. Rugăciunea și părtășia sunt elemente esențiale ale bisericii locale (Fapte 2:42) și sunt foarte importante. Cu toate acestea, pentru a continua în Cuvântul lui Dumnezeu și pentru a preveni stagnarea, cel mai bine este să vă concentrați asupra următorului pas al ucenicului și să nu lăsați ca întâlnirile să se erodeze și să se transforme doar în părtășie. Obiectivul este de a continua să mergem înainte.

Aceste întâlniri sunt, în esență, o participare la Marea Trimitere prin care Mântuitorul nostru ne cheamă să facem ucenici, să-i botezăm și să-i învățăm (Matei 28:19-20). Marea Trimitere este misiunea fiecărui urmaș al lui Hristos. *Următorii pași* te vor îndruma să fii în misiune cu Hristos.

În ceea ce privește aceste întâlniri, te poți opri în orice moment, îți poți marca locul și poți continua de acolo la următoarea întâlnire. Nu există nici o grabă sau un interval de timp stabilit. Unii pași vor dura mai mult decât alții.

Notă pentru întâlniri: relațiile de ucenicie ar trebui să fie de același sex, cu excepția cazului în care sunteți o familie sau vă aflați într-un cadru de grup. O persoană în vârstă nu ar trebui să fie singură cu un copil sau un tânăr, chiar dacă aceștia sunt de același sex. Aceste reguli se bazează pe ceea ce au făcut Iisus și Pavel ca exemplu pentru noi și sunt în interesul tău. Mai mult decât atât, întâlnirile ar trebui să se concentreze pe Scripturi pentru creșterea spirituală și să nu alunece spre consilierea personală.

Pe măsură ce vei continua în Cuvântul lui Hristos, vei aduce bucurie lui Dumnezeu. În cea de-a treia scrisoare a lui Ioan, el relatează cum i-a adus o mare bucurie când a auzit de copiii din biserică care învățau personal adevărul

Scripturii în ciuda greutăților prezente. Aplicarea extinsă a acestui verset este că, atunci când continuăm în Cuvântul lui Dumnezeu, Îi aducem bucurie.

Citește 3 Ioan 1:1-4

Nu uitați că, pe măsură ce te străduiești să mergi înainte în umblarea ta cu Dumnezeu, vor exista obstacole pe care le vei depăși pentru a continua să umbli în adevăr. Poate că vor exista chiar personalități puternice care vor încerca să te descurajeze. Nu este nimic nou, așa că nu te lăsa distras. Suntem instruiți să continuăm în cuvântul lui Hristos, chiar dacă unii ar putea încerca să ne oprească.

Citește 3 Ioan 1:9-11

Evanghelia după Matei conține marea învățătură a lui Iisus, cunoscută sub numele de Fericiri. Începând cu Matei 5:3, cuvântul „Binecuvântat“ se repetă în fiecare verset până la Matei 5:11. „Binecuvântat“ înseamnă fericit.

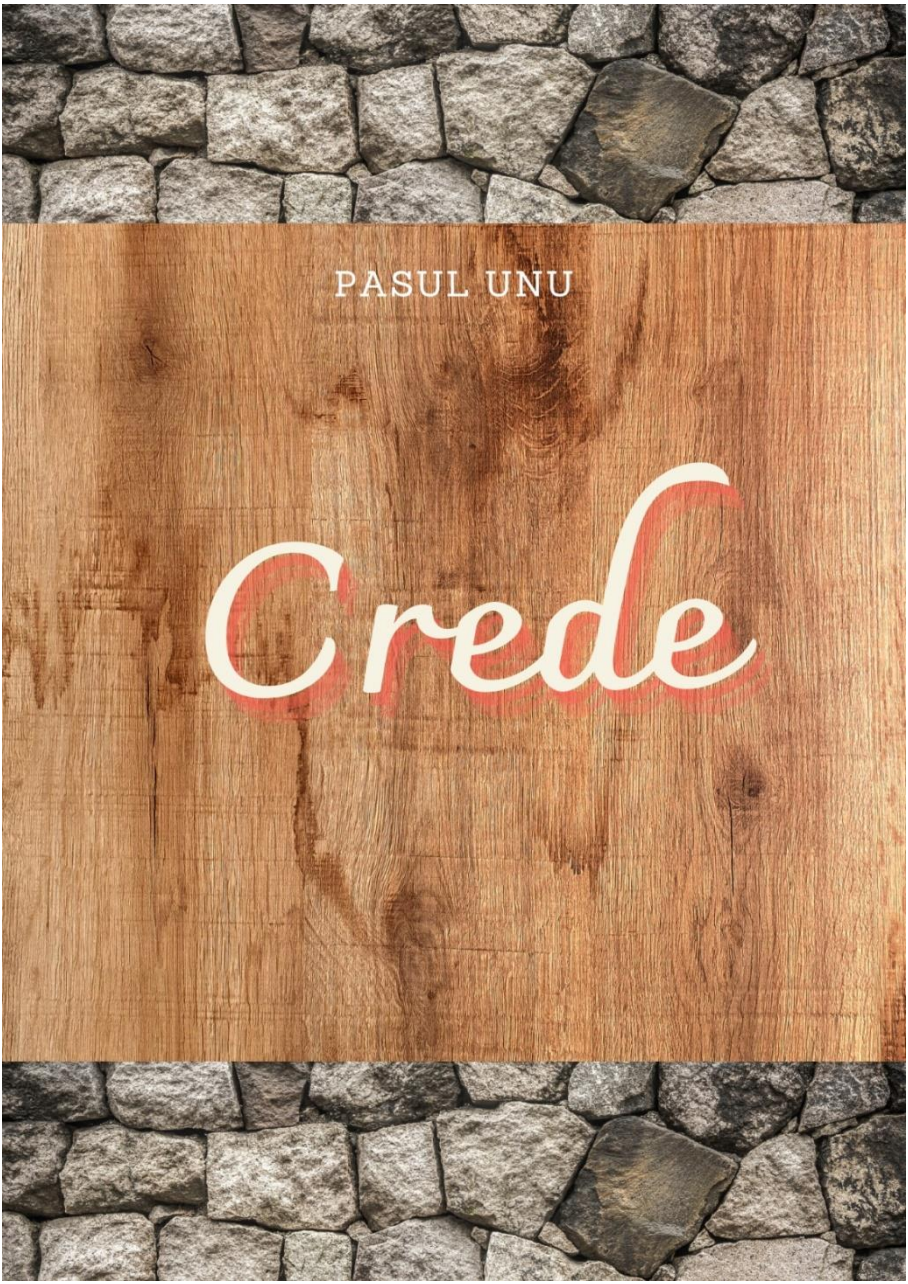
Calitatea interioară a unui ucenic pe deplin devotat lui Iisus Hristos este fericirea. Bucuria lor interioară nu depinde de circumstanțe plăcute. Pentru că Îl iubesc cu adevărat și au încredere în Dumnezeu, bucuria lor este susținută de o relație strânsă cu El. Una dintre recompensele de a fi un credincios ascultător este bucuria. Cu toate acestea, nu toată lumea este credincioasă.

În prima etapă vom discuta această întrebare: Ce înseamnă să crezi în Isus?

Obiectivul rugăciunii: Urmându-L pe Hristos

“Şi mă rog ca dragostea voastră să crească tot mai mult în cunoştinţă şi orice pricepere, ca să deosebiţi lucrurile alese, pentru ca să fiţi curaţi şi să nu vă poticniţi până în ziua venirii lui Hristos, plini de roada neprihănirii, prin Isus Hristos, spre slava şi lauda lui Dumnezeu”
—Filipeni 1:9-11

Note

PASUL UNU
Crede

Pasul unu – Crede

Cuvântul „*a crede*" în limba greacă este *pisteuo*. Înseamnă să fii convins, să ai încredere, să te încrezi sau să te bazezi pe el.

Un cuvânt foarte asemănător cu „a crede“ este „credință“. De fapt, observați similitudinea lor în limba originală. Cuvântul „credință“ în limba greacă este *pistis*, iar „a crede“ este *pisteuo*. Termenii care descriu credința sunt: a fi de acord, a asigura, a fi încrezător, a avea încredere sau a ceda.

Citește Romani 10:17

De unde provine credința?

_____

_____

Dumnezeu le dă credință celor nemântuiți prin proclamarea Cuvântului Său. Credința este un dar pentru cei care ascultă și cred în Cuvântul Său. Credința nu se câștigă prin nici un fel de lucrare (Efeseni 2:8-9).

Inseparabilă de credință este pocăința. Isus Și-a început lucrarea proclamând: *„S-a împlinit vremea, şi Împărăţia lui Dumnezeu este aproape; pocăiți-vă, şi credeți în Evanghelie“* (Marcu 1:15). A se pocăi înseamnă a-și schimba mintea sau scopul.

Pocăința este o întoarcere de la păcat, de la lume, de la diavol și de la carne (Efeseni 2:1-3). Aceasta înseamnă respingerea lucrurilor care vor avea ca rezultat mânia și judecata lui Dumnezeu.

Credința înseamnă să te întorci la Hristos și să te încrezi în El pentru viața veșnică și mântuire (Fapte 4:12). Aceasta înseamnă să ne punem toată încrederea în Hristos pentru a fi acceptați și a avea părtășie cu Dumnezeu (Efeseni 2:4-6).

Religiile false încearcă să înlocuiască credința în Hristos pentru mântuire cu încrederea în fapte. Religia falsă așteaptă de la tine să „faci“ lucruri pentru a câștiga mântuirea prin fapte bune.

Prin urmare, cei mai mulți oameni cred că vor merge în rai pentru că ei cred că sunt o persoană bună și că au făcut lucruri bune. Ei resping cuvântul lui Dumnezeu care spune: *„Nu este niciun om neprihănit, niciunul măcar“* (Rom. 3:10).

Adevărata mântuire este *făcută* pentru tine de Dumnezeu prin lucrarea terminată a lui Isus pe cruce. Hristos a plătit deja pentru păcatele întregii lumi (1 Ioan 2:2). "*.... Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scriptură, că a fost îngropat și că a înviat a treia zi, după Scriptură“* (1 Corinteni 15:3-4). Învierea Sa a învins moartea (Faptele Apostolilor 2:24) și ne-a declarat drepți cu Dumnezeu (Rom. 4:25).

Noi nu am putea *face* asta niciodată.

Cei care se încred în propriile lor fapte bune anulează lucrarea lui Hristos pe cruce. Hristos a murit degeaba dacă este posibil ca cineva să își câștige propria mântuire.

Galatenii au fost ispitiți de tradiția iudaică să respecte legea ca mijloc suplimentar de a obține mântuirea, pe lângă credința în Isus. Pavel a spus că acest lucru este o prostie și că anulează scopul crucii (Gal. 2:21-3:1).

Nu trebuie să adăugăm niciodată nimic la Evanghelie!

Credincioșii Noului Testament au fost tentați să adauge iudaismul la Evanghelie. De-a lungul istoriei, biserica a permis ideologiilor culturale să se strecoare și să modifice Evanghelia. De exemplu, astăzi, mulți credincioși sunt tentați să adauge „justiția socială“ la Evanghelie. Acesta este un truc vechi. Satana se folosește de filozofia seculară (Col. 2:8) pentru a-i înșela chiar și pe credincioși, dacă este posibil (Mat. 24:24). Credincioșii ar trebui să vadă prin acest vechi truc, pentru că lasă deoparte lucrarea lui Hristos pe cruce și înlocuiește Evanghelia cu filozofie lumească și înșelăciune goală. Dumnezeu se așteaptă de la noi să discernem corect aceste minciuni ca fiind un „duh de rătăcire“ (1 Ioan 4:4-6).

Este la fel de important să înțelegem pe deplin Evanghelia. Mulți din ziua de azi fac o mărturisire rapidă de credință, dar nu au fost cu adevărat mântuiți. Aceasta este o convertire falsă. Dacă nu a avut loc o schimbare a inimii care să ducă la o viață transformată, atunci cel mai probabil regenerarea nu a avut loc. Este mai bine să fim precauți și să nu afirmăm prematur mântuirea cuiva.

Pentru a înțelege Evanghelia, trebuie să începem cu începutul. Ioan 1:1 spune „*La început....“* Aceasta este o referire la Geneza 1:1, care spune: *„La început Dumnezeu a creat cerurile și pământul“.* Relatarea Genezei explică modul în care Dumnezeu a vorbit și a creat totul din Cuvântul Său în șase zile literale.

Citește Ioan 1.1-2, 14

Despre cine vorbește versetul 14? _____

Cine a fost cu Dumnezeu la început? _____

Citește Ioan 1:3

Cine a creat totul? _____

Citește Ioan 1:4

De unde a apărut viața? _____

Teoria evoluționistă este respinsă în versetele trei și patru. Viața nu a apărut din neviață. Viața a venit de la Isus și El a creat tot ceea ce există.

Citește Romani 1:18-20

Cine se face cunoscut tuturor oamenilor? _____

Dumnezeu este clar perceput și înțeles? _____

Cine este fără scuză? _____

Cum suprimă oamenii adevărul? _____

Orice ființă umană știe că Dumnezeu există și că El a creat totul. Dacă cineva știe (mintea) și nu crede (inima), înseamnă pur și simplu că suprimă adevărul.

Romani 1:21 spune „*fiindcă, măcar că au cunoscut pe Dumnezeu, nu L-au proslăvit ca Dumnezeu, nici nu I-au mulțumit, ci s-au dedat la gândiri deșarte și inima lor fără pricepere s-a întunecat*."

Aceasta este o respingere voită a lui Dumnezeu de către fiecare necredincios.

Psalmul 14:1 spune „*Nebunul zice în inima lui: „Nu este Dumnezeu!”* Toată lumea va sta în fața lui Dumnezeu și nicio scuză pentru respingerea lui Isus nu va fi justificată (Rom. 1: 20).

Încă de la început, Satana a păcătuit și a înșelat. Credincioșii, cunoscuți ca fiind copiii lui Dumnezeu, nu trebuie să fie înșelați în credințe și practici păcătoase (1 Ioan 3:7-8).

Copiii lui Dumnezeu cred că Isus este Dumnezeu, Creatorul și adevărata Lumină. Isus a spus că martorii Săi vor mărturisi despre El și vor fi o lumină pentru cei necredincioși (Matei 5:14).

Citește Ioan 1:6-9

Ioan Botezătorul a fost martor și a depus mărturie despre Isus.

„*El* (Ioan Botezătorul) *a venit ca martor, ca să mărturisească despre Lumină* (Isus), *pentru ca toți să creadă prin El*.“ Lumina este o metaforă pentru dezvăluirea adevărului.

Cei care cred și Îl primesc pe Hristos devin copii ai lui Dumnezeu. Acest verset clarifică faptul că lumina lui Hristos este disponibilă pentru toți oamenii? Într-adevăr, la Dumnezeu nu există părtinire (Rom. 2:11). Toți cei care se pocăiesc și se încred în Hristos vor fi mântuiți (Rom. 12:13).

Citește Ioan 1:11-12

Oare toți oamenii cred și primesc? _____ D/N

Universalismul este o credință comună. Cu toate acestea, nu toate drumurile duc la cer. Există mulți dumnezei falși care îi rătăcesc pe oameni. Credința în Isus este singura cale spre Rai. Numai Isus este *calea, adevărul* și *viața* (Ioan 14:6).

În Faptele Apostolilor 4:12, Petru a declarat: „*În nimeni altul nu este mântuire: căci nu este sub cer nici un alt Nume dat oamenilor, în care trebuie să fim mântuiți*.“

Pocăința este necesară pentru mântuire. Nimeni nu se poate întoarce la Hristos înainte de a se îndepărta de orice altceva. Luca 13:3 spune *„…dacă nu vă veți pocăi, toți veți pieri la fel“*.

Standardul lui Dumnezeu pentru Rai este neprihănirea Sa perfectă. În Leviticul 20:26, Dumnezeu poruncește: *„SVoi să-Mi fiți sfinți, căci Eu sunt sfânt, Eu, Domnul; Eu v-am pus deoparte dintre popoare, ca să fiți ai Mei“*.

Isus ne-a instruit în Matei 5:48: *„De aceea veți fi desăvârșiți, precum Tatăl vostru ceresc este desăvârșit“*.

Iisus Hristos este Fiul perfect al lui Dumnezeu, care are aceași neprihănirea perfectă cu Dumnezeu Tatăl. Scriptura spune că Hristos este „*reprezentarea exactă*“ a Tatălui (Evr.1:3).

Isus a spus: *„…tot ceea ce face Tatăl, și Fiul face la fel“* (Ioan 5:19).

Numai Hristos a trăit o viață perfectă. El a ascultat perfect de Tatăl și a împlinit toată dreptatea.

De aceea, Tatăl spune despre Fiu:

„Tronul Tău, Dumnezeule, este în vecii vecilor; sceptrul împărăției Tale este un sceptru de dreptate. Ai iubit dreptatea şi ai urât nelegiuirea, de aceea, Dumnezeule, te-a uns Dumnezeul tău cu untdelemnul bucuriei mai presus de cei părtaşi cu tine”. (Evr. 1:8-9).

Cele zece porunci arată că noi toți am păcătuit și suntem lipsiți de slava lui Dumnezeu (Rom. 3:20, 23).

Citește Exodul 20:1-20

Ai încălcat legea lui Dumnezeu? _____ D/N

Ai o frică sănătoasă de Dumnezeu? _____ D/N

Cele zece porunci sunt scrise în inimile noastre. Conștiința noastră dă mărturie și ne aduce convingere atunci când reflectăm la păcatul nostru (Rom. 2:15). Această convingere și întristare a inimii este bună. Tristețea dumnezeiască diferă de tristețea lumească prin faptul că ne pare mai mult rău că L-am jignit pe Dumnezeu decât că suferim repercusiunile inevitabile ale acțiunilor noastre. Această întristare autentică pentru păcat este voia lui Dumnezeu și produce pocăința care duce la mântuire (2 Cor. 7:10).

Căiește-te de păcatul tău. Îndepărtează-te de el și întoarce-te la Isus pentru mântuire.

În 2 Corinteni 5:21 se spune că Dumnezeu *„...a făcut pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat să fie păcat în locul nostru, pentru ca noi să devenim neprihănirea lui Dumnezeu în El“.*

Dumnezeu L-a făcut pe Fiul Său perfect să fie păcat doar în sensul că Hristos a fost răstignit pe o cruce ca substitut al nostru pentru a purta mânia dreaptă a lui Dumnezeu pentru păcatele noastre. Hristos a fost pedepsit ca și cum ar fi comis personal fiecare păcat comis de fiecare păcătos care ar fi crezut vreodată, deși El era personal nevinovat.

Isus a împlinit legea pe care tu ai încălcat-o în mod repetat și a suferit pedeapsa pe care o meriți. El a făcut acest lucru pentru ca tu să poți fi tratat ca și cum ai fi trăit viața Lui perfectă și, prin urmare, să fii perfect neprihănit înaintea Dumnezeului de trei ori Sfânt.

Mânia lui Dumnezeu pe care o meritǎm pentru pǎcatele noastre a fost revǎrsatǎ asupra lui Isus. Hristos a purtat complet pedeapsa dreaptǎ a legii lui Dumnezeu pentru cei uniți cu El prin credințǎ.

În acest fel, Isus a fost fǎcut sǎ fie pǎcat în locul nostru, pentru ca noi sǎ putem deveni neprihǎniți prin El.

Prin urmare, Hristos este *„...Mielul lui Dumnezeu care ridicǎ pǎcatul lumii"* (Ioan 1:29). Încrede-te în El ca fiind înlocuitorul tǎu neprihǎnit care poartǎ pǎcatul și fii salvat!

Mântuirea este un dar de la Dumnezeu pe care îl primești prin credințǎ. Credința vine din auz, care înseamnǎ „a percepe". Unii aud Cuvântul lui Dumnezeu și nu „înțeleg" (Matei 13:14). Cuvântul lui Dumnezeu este ca o „sǎmânțǎ" care trebuie sǎ fie plantatǎ în pǎmânt. Nu toate semințele germinează și devin roditoare. Isus le-a spus ucenicilor Sǎi o pildǎ pentru a le explica cum funcționează mântuirea ca o sǎmânțǎ. O persoanǎ va rǎspunde la Evanghelie într-unul din cele patru moduri. Fie o vor respinge, fie vor reacționa prea repede la ea, fie va fi distras de ea, fie o vor primi cu adevǎrat. Cei care cred cu adevǎrat sunt cei care continuǎ în Cuvânt și se dovedesc a fi ucenici ai lui Hristos (Ioan 8:31). Ei trǎiesc prin credința în Hristos și aduc roade bune.

Citește Matei 13:18-23

Doar unul din cele patru exemple din aceastǎ pildǎ este mântuit. Drumul mântuirii este îngust și puțini sunt cei care îl gǎsesc (Matei 7:14). Numai semințele care sunt plantate în solul bun al unei inimi credincioase încolțesc, prind rǎdǎcini și continuǎ sǎ creascǎ.

Mulți și-au împietrit inimile. Ei Îl refuză pe Hristos prin respingerea cuvântului Său. Sămânța Evangheliei nu pătrunde niciodată în inima lor de piatră. Alții își iau angajamente superficiale și par să încolțească rapid. Cu toate acestea, atunci când vin greutățile, se micșorează ca o floare în deșert. De asemenea, cei care sunt consumați de toate atracțiile și farmecele acestei lumi trecătoare și temporale sunt literalmente sufocați de aceste distrageri. Ei iubesc lumea și lucrurile ei trecătoare, dar Îl resping pe Tatăl veșnic (1 Ioan 2:15).

Observi că responsabilitatea de a crede aparține persoanei. Pilda semănătorului și a semințelor ilustrează faptul că cei cu inima împietrită nu vor răspunde la darul fără plata al mântuirii lui Dumnezeu. Inimile superficiale vor avea un răspuns rapid, emoțional și fals. Inimile distrate, care nu sunt cu adevărat interesate, vor avea o îmbrățișare lumească și falsă. Dar inimile receptive vor avea parte de o primire autentică, profundă și transformatoare.

Ce fel de inimă ai?

Dură?	**Respinge cuvântul lui Dumnezeu**
Superficială?	**A reacționat, dar nu a fost real**
Distrată?	**Iubește cu adevărat lumea**
Receptivă?	**Aude și înțelege**

Există trei exemple ale celor care Îl resping pe Isus. Un singur exemplu este cel al celor care îl primesc pe Isus. Isus a spus „*Dar strâmtă este poarta, îngustă este calea care duce la viață și puțini sunt cei ce o află*” (Matei 7:14).

Deci, cum ajunge o persoană la o credință mântuitoare autentică?

Citește Ioan 6:35-47

Amintiți-vă că creația a început cu Dumnezeu și la fel și mântuirea. Dumnezeu nu va izgoni pe nimeni care vine la El (v.37). Cu toate acestea, El trebuie să-i atragă pe oameni la El pentru mântuire (v.44).

Isus ne amintește că *„ei vor fi învățați de Dumnezeu“* (Ioan 6:45). Chiar și în Vechiul Testament, Dumnezeu a spus că toți vor fi învățați (Is. 43:13). Cu toate acestea, responsabilitatea de a asculta și de a învăța revine fiecărui individ. O persoană poate auzi, dar nu poate învăța.

Versetul 45 spune că cei care vin la Tatăl și sunt mântuiți sunt cei care aud și învață. Isus a spus „*Iar cel semănat pe pământul bun, acesta este cel ce aude cuvântul și înțelege*…” (Matei 13:23).

Isus vorbea despre sămânța mântuirii plantată în inimile credincioșilor când a spus: *„Cine are urechi de auzit, să audă“* (Marcu 4:9).

Iată care este Evanghelia.

Toți au păcătuit și sunt vinovați înaintea lui Dumnezeu. Pedeapsa pentru păcat este moartea. Cu toate acestea, Isus Hristos a venit în lume pentru a-i salva pe păcătoși. Isus a murit pentru cei care vor crede, pentru ca ei să trăiască. Moartea Sa substitutivă a fost pentru păcătoși ca tine și ca mine. Dacă te pocăiești de păcatul tău, mărturisești că Isus a murit pe cruce pentru păcatul tău și crezi că Dumnezeu l-a înviat din morți, vei fi mântuit.

Moartea și învierea lui Hristos sunt legate între ele în mântuirea noastră. Așa cum moartea Lui este a noastră, așa și viața Lui este a noastră. Hristos *„... a fost predat din pricina fărădelegilor noastre și a înviat din pricina îndreptățirii noastre"* (Romani 4:25).

Prin lucrarea Sa terminată pe cruce, Hristos a împlinit toată neprihănirea. Odată ce cerințele legii au fost satisfăcute, El nu mai putea fi ținut sub blestemul ei. Învierea lui Hristos a dovedit că dreptatea lui Dumnezeu a fost satisfăcută.

Scriptura spune că Dumnezeu *„...ne-a înviat împreună cu El..."* (Efes. 2:6). Uniți cu Hristos prin credință, suntem considerați nu numai că am murit împreună cu Hristos, ci și că am înviat împreună cu El. Înviați împreună, suntem îndreptățiți și primim favoarea lui Dumnezeu. Înviat împreună cu El, *„...El v-a împăcat acum în trupul Său trupesc, prin moarte, ca să vă înfățișeze înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină"* (Col. 1:22).

Citește Romani 10:9-10

Ați auzit Vestea Bună. Ce întrebări ai? Este ceva ce nu înțelegi?

Întrebări?

Citește 1 Corinteni 15:1-4

Dumnezeu îi cheamă pe oameni să se întoarcă de la păcat și să se încreadă în El. Pavel se vedea pe sine însuși ca un ambasador al lui Hristos. El pledează *„ca și cum Dumnezeu ar îndemna prin noi, vă rugăm fierbinte, în Numele lui Hristos, împăcați-vă cu Dumnezeu"* (2 Cor. 5:20).

După ce ai auzit și ai înțeles Vestea cea Bună a lui Isus Hristos, crezi în Hristos și Îl mărturisești ca Domn și Mântuitor al tău?

Da_____ Nu încă _____

Nu amâna împăcarea cu Dumnezeu. Amânarea nu este înțeleaptă. Mâine s-ar putea să fie prea târziu.

Dumnezeu spune *„... Iată, acum este un timp prielnic, iată, acum este o zi de mântuire“* (2 Cor. 6:2). De asemenea, *„De aceea, așa cum spune Duhul Sfânt: "Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile...“* (Evr. 3:7-8).

Nu toată lumea va fi salvată. Respingerea lui Isus de către ei este neascultare. Scriptura spune că *„...cei cărora li s-a propovăduit mai înainte vestea cea bună nu au reuşit să intre din cauza neascultării"* (Evrei 4:6).

Dacă nu sunteți sigur că ați fost mântuit sau dacă mai aveți întrebări, continuați în această broșură *Următorii pași* și aflați despre adevărata mântuire. Dar, de asemenea, citiți Evanghelia după Ioan. Dovezile că Isus este Domnul și Mântuitorul sunt arătate din nou și din nou. De fapt, întreaga Evanghelie după Ioan a fost scrisă *„pentru ca voi să credeți că Isus este Hristosul, Fiul lui Dumnezeu, şi pentru ca, crezând, să aveți viață în Numele Lui“* (Ioan 20:31).

Obiectivul rugăciunii: Crede

„Eu cred; ajută-mi necredința!“ **- Marcu 9:24**

Note

PASUL DOI
Botezul

Pasul doi - Botezul

Botezul este **Următorul pas**.

Botezul este o mărturie a vieții credinciosului în Hristos. Aceasta mărturisește că un credincios este pe deplin întru Hristos. Ea declară că moartea și învierea lui Hristos au devenit ale noastre. Simbolizează faptul că Hristos a plătit pedeapsa pentru păcatele noastre și am fost înviați împreună cu El pentru a împărtăși viața și neprihănirea Sa.

Botezul a fost instituit de Hristos și practicat de apostoli (Matei 28:19). Ea este o mărturie indispensabilă a unirii noastre glorioase cu Hristos Mântuitorul (Rom. 6:3-6).

Dar unii nu sunt pregătiți să fie botezați. Cartea Faptele Apostolilor consemnează că Filip a predicat Evanghelia, iar Simon a reacționat în mod incorect. Simon este un exemplu de om care a fost botezat prea devreme. Petru a fost suficient de perspicace pentru a-l corecta.

Citește Faptele Apostolilor 8:9-13

Care au fost motivele lui Simon?

_____

Motivele lui Simon erau greșite și, cel mai important, el nu se pocăise cu adevărat, nu-și schimbase mintea sau motivele. Mulțimea lui Simon l-a auzit pe Filip propovăduind vestea cea bună. Ei au crezut și au fost botezați. Simon a mers cu mulțimea.

Simon a pretins să creadă în Hristos și a fost botezat. Cu toate acestea, inima lui era încă neregenerată. A râvnit la putere și chiar a încercat să o cumpere.

Citește Faptele Apostolilor 8:18-21

Poate fi cumpărată favoarea lui Dumnezeu? _____ D/N

Petru și-a dat seama că Simon era un fals convertit. Petru a făcut ceea ce trebuia și i-a cerut pocăința.

Isus i-a chemat pe oameni să se pocăiască și să creadă în Evanghelie (Marcu 1:15). De-a lungul Noului Testament, când oamenii auzeau Cuvântul lui Dumnezeu și înțelegeau Evanghelia, se întrebau: „Ce ar trebui să facem?".

Iov a demonstrat ce este adevărata pocăință. Iov a spus: *„Mă pocăiesc, stând pe țărână și cenușă"* (Iov 42:6). Acesta era un semn de doliu. Țărâna este simbolul neantului. Iov s-a răzgândit când și-a recunoscut starea de umilință în fața lui Dumnezeu.

Pocăința înseamnă să recunoști că păcatul tău este împotriva lui Dumnezeu (Ps. 51:4) și hotărârea de a te îndepărta de comportamentul rău. Dumnezeu înfruntă și descoperă păcatul din noi pentru a provoca pocăința. Ca răspuns, strigăm: *„Creează în mine o inimă curată, Dumnezeule, și înnoiește în mine un duh statornic"* (Ps. 51:10).

Adevărata pocăință vine din inimă spre Hristos. Nu vă lăsați păcăliți să faceți acte de penitență, să luați sacramente, să plătiți bani și/sau să vă mărturisiți păcatele unui preot. Orice efort exterior de a câștiga favoarea lui Dumnezeu – cum ar fi doctrinele Bisericii Romano-Catolice – este un afront nebiblic la adresa harului lui Dumnezeu, care duce la condamnarea veșnică

(Gal. 1:8). Ritualurile religioase nu înseamnă că cineva a fost convins de păcat, că s-a pocăit din inimă și s-a întors la Hristos pentru mântuire.

Falsele convertiri sunt o plagă a culturii noastre bisericești din zilele noastre, după cum reiese din comportamentul carnal al credincioșilor falși. Dacă cineva nu stăruie în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci nu s-a dovedit a fi un adevărat ucenic al lui Hristos (Ioan 8:31). Adevărații ucenici continuă în Cuvântul lui Dumnezeu și sunt sfințiți prin el (Ioan 17:17).

Citește Ioan 8:31 și Ioan 17:17

De ce există atât de mulți falși convertiți?

_____

Pocăința înlocuiește dorința noastră pentru păcat cu disprețul lui Dumnezeu pentru el. Pocăința este conștientizarea faptului că păcatul nostru I-a provocat lui Isus o durere, o agonie, o suferință, o respingere și chiar moartea nemăsurată. Pocăința ne recunoaște responsabilitatea de a-L înfige pe Isus Hristos pe cruce (Fapte 2:23).

Citește Isaia 53:3-6 și subliniază cuvintele care descriu ceea ce a îndurat Isus din cauza păcatului tău.

Ar trebui să Îl implorăm pe Dumnezeu să ne ierte pentru că L-am umilit pe Fiul Său, pentru că L-am făcut pe unicul Său Fiu să fie disprețuit, lovit, chinuit, străpuns, zdrobit, biciuit și răstignit.

Adevărata pocăință este întoarcerea de la păcat. Este abandonarea păcatului, mai degrabă decât o simplă întristare pentru el. Dacă cineva s-a întors cu adevărat și a crezut în Hristos Mântuitorul, comportamentul său va fi pe măsura credinței sale.

Credincioșii au devenit o creație nouă (2 Corinteni 5:17). Ei Îl caută pe Hristos, își îndreaptă mintea spre El și își trăiesc noua viață ca fiind ascunsă cu Hristos în Dumnezeu (Col. 3:1-3). Inimile și mințile lor au fost făcute noi și tânjesc și însetează după Dumnezeu.

Citește Psalmul 42:1-2

Sufletul tău este însetat de Dumnezeu? _____ D/N

Dacă inima unei persoane nu este în regulă cu Dumnezeu, ea nu ar trebui să fie botezată. Simon a încercat să-și cumpere calea spre credință și a fost corectat de Petru. Nici o sumă de bani, nici ritualuri religioase sau fapte bune nu ne pot face îndreptățiți cu Dumnezeu. Suntem îndreptățiți cu Dumnezeu doar prin har, prin credința în Isus Hristos. Scriptura ne învață: „Căci prin har ați fost mântuiți, prin credință; și aceasta nu vine de la voi, ci este darul lui Dumnezeu, nu din fapte, ca nimeni să nu se laude“ (Efeseni 2:8-9).

Prin urmare, doar cei care s-au întors la Hristos și au încredere în El ca Domn și Mântuitor al lor trebuie să fie botezați. Botezul nu îți dă o inimă nouă, ci ți-o recunoaște (Fapte 10:47). Este un act de ascultare care mărturisește că ești deja unit cu Hristos Mântuitorul prin credință și că, prin urmare, Îi aparții (Gal. 3:27-29).

Modalitatea corectă de botez este scufundarea. Cuvântul grecesc pentru a boteza este *baptizo*, care înseamnă „a aduce sub sau scufunda“. Hristos a demonstrat modalitatea corectă a botezului atunci când a fost scufundat și a „*ieșit*“ din apă (Matei 3:16). Submersiunea și emergența sunt sensul însuși al simbolului. Stropirile nu înseamnă botez. A fi scufundat prin stropire este o contradicție.

Unii au fost botezați în copilărie. Acest lucru nu este în regulă. Mântuirea vine înainte de botez (Fapte 8:12). Există un singur botez (Efeseni 4:5). Dacă ați fost stropit înainte de mântuire, atunci ar trebui să fiți botezat în mod biblic.

Unii au fost îndemnați să rostească o rugăciune în copilărie, iar apoi au fost botezați prematur, fără a fi cu adevărat convertiți. Dacă recunoști că ai ajuns la o credință mântuitoare autentică după botezul tău, atunci ar trebui să fii botezat în mod biblic.

Botezul este identificarea ta publică cu Isus Hristos. Acesta arată că ești *„...îngropat împreună cu El în botez, în care şi tu ai fost înviat împreună cu El prin credinţă..."* (Col. 2:12).

Hristos a dat creștinilor autoritatea de a boteza și a poruncit credincioșilor să fie botezați (Matei 28:19-20). Biserica locală este cel mai bun loc pentru a fi botezat. Pastorul sau un conducător al Bisericii ar trebui să asculte mărturia ta de convertire. Grupurile de credincioși pot alege, de asemenea, să facă botezuri în râuri, lacuri sau chiar în ocean. Botezurile publice sunt minunate și ne oferă ocazia de a da mărturie altora. Oriunde alegi să-L mărturisești pe Hriston prin botez, este o alegere bună.

Ai fost botezat în mod biblic? _____ D/N

Dacă nu, poate că ești pregătit să faci **Pasul următor** al Botezului, precum eunucul etiopian. Filip i-a propovăduit pe Isus din Scripturi și el a crezut.

Citește Faptele Apostolilor 8:35-38

După ce a auzit Evanghelia, care a fost cererea lui?

_____

Vrei să fii botezat? _____ D/N/Realizat

Dacă da, informează-ți pastorul și programează o zi de botez. Invită-ți familia și prietenii să fie martori la pasul tău de ascultare.

Data/ vârsta botezului _____

Obiectivul rugăciunii: Botezul

„Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos, care ne-a binecuvântat cu tot felul de binecuvântări duhovniceşti, în locurile cereşti, în Hristos.” **—Ef. 1:3**

Note

PASUL TREI
Aparține

Pasul trei — Aparține

Cuvântul englezesc „Church“ provine din adjectivul grecesc *kyriakos,* care înseamnă „aparținând Domnului“. Este adesea folosit pentru a descrie un loc dedicat închinării lui Dumnezeu.

În Noul Testament, cuvântul grecesc *ekklesia* redă sensul de adunare locală. Aceasta înseamnă „adunarea chemată“. Aceasta este tradusă și prin „church“ în limba engleză, deoarece congregația locală a fost chemată de Dumnezeu să fie poporul Său special.

Prin urmare, este biblic să ne referim la biserică atât ca la un loc (Fapte 13:1), cât și ca la un trup de credincioși (Col. 1:18).

Cel mai frecvent în Noul Testament, o biserică este menționată ca fiind un grup local de creștini practicanți. Fiecare credincios trebuie să aparțină unei biserici locale. Petru, Iacov și Ioan făceau parte din biserica din Ierusalim (Fapte 12:1-3).

Din ce biserică faci parte?

Scriptura folosește metafora căsătoriei pentru a descrie dragostea și grija specială a lui Dumnezeu pentru poporul Său (Is. 54:5). Dumnezeu promite să-Și ia poporul ca mireasă pentru totdeauna într-o relație marcată de dreptate, justiție, favoare, compasiune, credincioșie și cunoaștere (Osea 2:19-20).

În Noul Testament, această figură a căsătoriei este extinsă și aplicată mai precis la relația specială care se stabilește între Hristos și iubita Sa Mireasă, Biserica.

Hristos a iubit Biserica atât de mult încât *„S-a dat pe Sine însuși pentru ea“* (Efes. 5:25). Hristos a părăsit cerul, a luat o natură umană asemănătoare cu a noastră, cu toate vulnerabilitățile și limitările sale, a împlinit în mod desăvârșit toată neprihănirea și chiar S-a smerit până la moarte pe cruce. El a făcut acest lucru pentru că își iubește Biserica.

Hristos S-a dat pe Sine însuși pe cruce pentru Biserică *„ca să o sfințească, după ce a curățat-o prin spălarea cu apă cu ajutorul cuvântului, ca să-Și înfățișeze Biserica în toată slava ei, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de acest fel, ci ca să fie sfântă și fără prihană“* (Efes. 5:26-27). Hristos dorește ca Biserica Sa să fie pură și credincioasă față de El, reflectând propria Sa puritate perfectă.

Noi, ca Mireasă, trebuie să fim credincioși și curați (1 Petru 1:16). Sfințenia nu este opțională. Învățăm și observăm cum să fim sfinți din Cuvântul lui Dumnezeu și observându-i pe alții care Îl imită cu credință pe Hristos (1 Cor. 11:1). Slujba de duminică și studiul biblic de miercuri oferă multe oportunități în acest sens.

Hristos se folosește de Cuvântul Său și de Duhul Sfânt pentru a hrăni și a prețui Biserica (Efeseni 5:29). Această promisiune ne dă certitudinea că El are grijă de noi ca și cum am fi ai Săi.

Biserica este atât de apropiată și de dragă lui Hristos, încât se spune despre noi că suntem *„părți ale trupului Său“* (Efes. 5:30). Apartenența la o biserică locală transmite că tu Îi aparții pentru totdeauna lui Hristos și că El îți aparține pentru totdeauna (Ef. 5:31-32).

Slujirea dedicată este ideea biblică de a aparține lui Hristos și de a trăi pentru El. Ce părere trebuie să aibă Hristos despre cei care fug și părăsesc adunarea lor (Evrei 10:25)? Îi aparținem lui Hristos ca Mireasă a Sa. De aceea, fidelitatea este o necesitate.

Dragostea neclintită a lui Dumnezeu este ilustrată de Osea. Soția lui Osea a fost necredincioasă, dar Osea a rămas credincios și în cele din urmă s-au reunit (Osea 2:7). Dumnezeu cunoaște durerea sufletească a infidelității, mustră păcatul, dar nu-i abandonează niciodată pe ai Săi.

Cât de importantă este fidelitatea față de Dumnezeu?

_____

Cum poți fi mai credincios față de biserica ta?

_____

Ca și Osea (Osea 3:2), Isus a plătit un preț pentru Mireasa Sa. A plătit Isus pentru jumătate din inima și viața ta? Există domenii din viața ta pe care nu i le-ai predat Lui?

Citește Galateni 2:20

Un elev de clasa a cincea, care era îndrumat de tatăl său, a fost întrebat: „Cum crezi că se simte Hristos în legătură cu creștinii care Îl slujesc cu jumătate de inimă și care lipsesc mult de la biserică?“ Băiatul din clasa a cincea a răspuns: „Ei bine, nimănui nu-i place o escrocherie“. Acesta este un răspuns de neuitat!

Dacă Hristos a plătit pentru tine, atunci ești al Lui. Îi dai ceea ce El a plătit? Viața noastră nu este a noastră (1 Cor. 6:20).

Mireasa lui Hristos este Biserica. Biserica este alcătuită din mai mulți membri. Atunci când un membru nu participă, el nu arată repect față de Dumnezeu, iar Biserica este slăbită.

Așa cum Hristos s-a dat pe Sine însuși pentru Biserică, tot așa și credincioșii ar trebui să se dedice în întregime lui Hristos. Ucenicii consacrați ai lui Hristos nu se amputează pe ei înșiși de restul trupului lor creștin (Efeseni 4:11-16).

O biserică biblică va preda o doctrină sănătoasă, se va închina lui Hristos, va avea părtășie, va respecta rânduielile, va face misiuni, va dărui în mod caritabil, va fi responsabilă, va sluji și se va ruga împreună. Aceasta este ceea ce fac membrii Bisericii locale.

Opusul contribuției este consumul. Consumerismul este mentalitatea creștinilor carnali. Firea lor le conduce dorințele. Ei sunt consumați de dorințele lor, dar se gândesc prea puțin la nevoile celorlalți. Un consumator gândește în mod egoist și tratează casa lui Dumnezeu ca pe o piață de vechituri. Ei au mai degrabă o mentalitate de piață decât o filozofie de slujire.

Un creștin nu trebuie să aibă o mentalitate de consumator, ci de contribuitor. Hristos este viața din interiorul creștinilor și Duhul Său va curge din inima lor ca un râu de apă vie (Ioan 7:38). Ei sunt extrem de recunoscători pentru tot ceea ce a făcut Hristos și caută modalități de a-i servi și binecuvânta pe alții.

Credincioșii nu consideră de la sine înțeles harul mântuitor care le-a fost oferit în mod gratuit în timp ce ei erau încă morți în păcatele lor. Ei se simt veșnic îndatorați față de Hristos, iar biserica este locul în care credința lor este exprimată și dezvoltată. Ei nu se așteaptă să fie serviți, ci caută să servească. Ei sunt umili, iubitori, buni, plăcuți, răbdători, pașnici, blânzi și

bucuroși (Gal. 5:22-23). Ei au o perspectivă eternă și pot trece cu vederea lucrurile temporale. Ei nu se supără ușor și nici nu acceptă jigniri. Îl pun pe Isus pe primul loc, pe alții pe al doilea și pe ei înșiși pe ultimul. Este armonios atunci când sfinții adevărați se adună și se închină. Adevărata Biserică are dorința de a se reuni în mod regulat.

Familia Bisericii este adesea mai apropiată decât rudele de sânge. Prieteniile noastre sunt profunde și adesea durează o viață întreagă. Acest lucru se datorează faptului că, așa cum Biserica îi aparține lui Hristos, și noi ne aparținem unii altora. Așa cum suntem uniți în mod individual cu Hristos prin credință, prin Duhul Său, tot așa suntem uniți în mod colectiv unii cu alții ca frați și surori în Hristos – împărtășind același Duh Sfânt și invocând același Tată ceresc.

Citește Ioan 17:21-23

Cum trebuie să fie unitatea noastră?

_____

Ce arată unitatea noastră lumii?

_____

Una dintre îndeletnicirile preferate ale lui Satana este să stârnească dezbinarea în Biserică. Îi place să stârnească bârfe, să stârnească gelozia, să-i facă pe credincioși să râvnească la lucrurile și la soțiile celorlalți. El plantează semințe de nemulțumire. El provoacă dezbinare între frați și Dumnezeu urăște asta (Pr. 6:19). Oricare dintre aceste păcate poate tulbura o biserică unificată ca și cum ai arunca o piatră într-un iaz liniștit. Efectele în

lanț pot ține un pastor treaz timp de multe nopți, la telefon timp de săptămâni întregi și îl pot distrage constant de la studiu și predicare.Discordia și bârfa se răspândesc ca un foc de pădure și ca un cancer (Ja. 3:6; 2 Tim. 2:17). Atunci când bârfa ia amploare, pastorii și diaconii devin pompieri.

Citește Ioan 3:5-6

Care este sursa unei limbi spurcate?

Citește Proverbe 6:16-19

Care este al șaptelea lucru pe care Dumnezeu îl urăște?

Cei care se plâng sunt de-a dreptul păcătoși. Dumnezeu s-a purtat cu severitate cu cei care căutau greșeli în Israel, care cârteau și se plângeau și care l-au făcut pe Moise aproape să renunțe.

Citește Numeri 16:41-50

Citește Numeri 21:5-8

Scrie Filipeni 2:14

Israel a fost un exemplu de cum să nu acționeze (1 Cor. 10:1-11). Poporul lui Dumnezeu nu trebuie să vorbească negativ unii despre alții sau despre conducătorii lor. Stăpânirea propriului caracter într-o manieră asemănătoare cu cea a lui Hristos este esențială pentru unitatea Bisericii. Isus s-a rugat ca noi *„...să fim desăvârşiți în unitate...“* (Ioan 17:23).

Pastorii trebuie să oprească bârfa, deoarece sunt considerați responsabili pentru ea de către Dumnezeu (Num. 18:1). Membrii bisericii trebuie să „ascultați de conducătorii voștri și să vă supuneți lor - căci ei veghează asupra sufletelor voastre ca cei care vor da socoteală - pentru ca ei să facă aceasta cu bucurie, nu gemând, căci acest lucru nu v-ar fi de folos“ (Evr. 13:17).

Apartenența la Hristos înseamnă că membrii bisericii își aparțin unii altora. De aceea, este esențial să avem unitate. Isus a rezumat întreaga lege a Vechiului Testament la a-L iubi pe Dumnezeu și pe alții (Matei 22:37-40). Dovada adevăratei mântuiri este dragostea lui Dumnezeu pusă în tine pentru ceilalți.

Citește 1 Ioan 4:7-8

Mai mult, Dumnezeu ți-a dat un dar la mântuire și acest dar trebuie folosit pentru a-L sluji pe Dumnezeu și pe alții (1 Cor. 12:7,11). Toată lumea are cel puțin un dar spiritual.

Dumnezeu vrea ca tu să fii conștient de acest dar și să îl folosești în slujba Bisericii Sale. Există varietăți de cadouri și toate sunt valoroase. 1 Corinteni 12 descrie trupul lui Hristos ca fiind alcătuit din mulți membri înzestrați.

Citește 1 Corinteni 12:12

Membrii unei biserici sunt asemenea membrelor corpului uman. Fiecare membru are un loc și un scop special în cadrul bisericii locale, deoarece *„...Dumnezeu a așezat părțile, fiecare dintre ele în trup, așa cum a voit"* (1 Cor. 12:18). Darul fiecăruia contează. Toată lumea contează pentru cineva.

Darul nostru de la Dumnezeu este *„pentru zidirea trupului lui Hristos“* (Efeseni 4:12). Trebuie să ne zidim unii pe alții *„până ce vom ajunge cu toții*

la unitatea credinței și a cunoașterii Fiului lui Dumnezeu, la un om matur, la măsura staturii care aparține plinătății lui Hristos" (Ef. 4:13).

Biserica locală este metoda rânduită de Dumnezeu pentru a-i disciplina pe cei care îi aparțin lui Hristos. Creștinii trebuie să crească din punct de vedere spiritual și să devină puternici în credință. Credincioșii au responsabilitatea congregației de a veghea ca nicio învățătură falsă să nu pătrundă în biserică și ca niciun membru să nu cadă pradă acesteia (2 Tim. 4:3).

Care sunt așteptările? Nimic mai puțin decât un angajament complet față de Hristos ca Domn și Mântuitor. Faptele Apostolilor 2:36 spune *„...Dumnezeu L-a făcut Domn și Hristos...",* unde Domn înseamnă „Stăpân" și Hristos înseamnă „Mântuitor".

Dacă Hristos este Mântuitorul tău, atunci El este, de asemenea, Domn și Stăpân al vieții tale. Aceasta înseamnă că viața ta este centrată în jurul lui Hristos și al Bisericii Sale. Biserica locală este planul Stăpânului. Nu există un plan de rezervă. Modul în care participați și vă implicați în biserică este exact modul în care îl tratați pe Hristos. Noi trebuie să iubim ceea ce El iubește.

Sportul, hobby-urile, cumpărăturile, lenea, televizorul, distanța de călătorie sau orice alte inconveniente nu ar mai trebui să ne împiedice participarea regulată la biserică. Orice lucru pus înaintea lui Dumnezeu este un idol.

A deveni membru și a aparține unei biserici înseamnă a participa din toată inima la slujbele și misiunile orientate biblic. Trebuie să ne disciplinăm să-L slujim pe Hristos prin Biserica Sa. Acest angajament total față de

lucrarea Domnului este ilustrat de multe figuri din Noul Testament, cum ar fi: a fi sclav (Rom. 1:1), lucrător (Fil. 1:25), partener (Fm. 1:17), soldat (2 Tim. 2:3), plugar (1 Cor. 9:11) și atlet (2 Tim. 4:7). Acestea vorbesc despre munca grea, dedicarea, angajamentul și loialitatea care se așteaptă de la credincioși.

Pavel l-a însărcinat pe Tit să „*pună ordine*" în bisericile rămase și să „*numească prezbiteri*" (Tit 1:5). Obligația scripturală a bisericii este de a fi ordonată - conducerea, serviciile de închinare, membrii, toate trebuie să fie bine ordonate.

Cât de dezonorant ar fi pentru Hristos ca Biserica să fie dezordonată în oricare dintre căile ei? Să nu uităm că Hristos *„... El S-a dat pe Sine Însuşi pentru noi, ca să ne răscumpere din orice fărădelege şi să-Şi curăţească un norod care să fie al Lui, plin de râvnă pentru fapte bune"* (Tit 2:14).

Chemare de a fi membru se bazează pe o viziune înaltă asupra lui Hristos și a Bisericii Sale. Dacă ai crezut în Isus Hristos și ești botezat, atunci ești un candidat pentru a deveni membru al bisericii. După ce ai fost mântuit, îi aparții deja lui Hristos. Apartenența la Biserica Sa este **Următorul pas**.

Una dintre modalitățile prin care o biserică locală este responsabilă față de Dumnezeu pentru membrii săi este să știe cine sunt aceștia. Membrii, la rândul lor, sunt responsabili și se află sub autoritatea unei biserici locale.

Pastorii trebuie să își cunoască membrii pentru a se putea ruga, proteja, hrăni, iubi și veghea asupra turmei lui Dumnezeu.

Aparții de o biserică ca membru? ___D/N

Dacă nu, mergi la pastorul unei biserici care crede în Biblie și alătură-te. Există anumite criterii biblice asupra cărora ar trebui să se ajungă la un acord pentru a numi o biserică „casa ta". Fiecare Biserică are credințe și practici

diferite. Caută o biserică cu o viziune înaltă asupra lui Dumnezeu și a Cuvântului Său. Următorul site web explică acest lucru mai în detaliu: https://www.gty.org/library/blogseries/BS121

Cum putem ști cum arată o biserică sănătoasă din punct de vedere biblic? Cum știm unde să găsim o viziune înaltă despre Dumnezeu? De unde știm că cuvântul lui Dumnezeu este predicat cu credință?

Cunoaștem aceste lucruri prin studiul atent și în rugăciune al Scripturii. Și vom analiza cum să împărțim corect Cuvântul lui Dumnezeu în **Pasul următor**.

Obiectivul rugăciunii: Aparţine

„Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă facă să aveţi aceleaşi simţăminte unii faţă de alţii, după pilda lui Hristos Isus, pentru ca toţi împreună, cu o inimă şi cu o gură, să slăviţi pe Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Hristos“
—Rom. 15:5-6

Note

PASUL PATRU
Biblia

Pasul patru — Biblia

Biblia este Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a existat dintotdeauna și la fel și Cuvântul Său. Cuvântul lui Dumnezeu a existat din veșnicie. Psalmul 119:89 spune: *„În veci, Doamne, cuvântul Tău stă în ceruri".*

Cuvântul lui Dumnezeu există în viitor. Dincolo de ceea ce puteți gândi, cuvântul lui Dumnezeu este în perfectă existență. Isaia a observat: *„Iarba se usucă, floarea se ofilește, dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veci"* (Is. 40:8).

Petru a citat exact acest pasaj din Isaia cu șapte sute de ani mai târziu, recunoscând că Cuvântul lui Dumnezeu pe care îl propovăduia era același cu cel al lui Isaia. Petru a scris *„...și acesta este cuvântul care v-a fost propovăduit"* (1 Petru 1:25).

Dicționarul Merriam-Webster definește „pentru totdeauna" ca fiind un timp nelimitat sau în orice moment. Cuvântul grecesc pentru „veșnicie", *aion*, înseamnă continuitate neîntreruptă. Acest concept este aproape dincolo de limba engleză și de gândirea umană.

De la Geneza la Apocalipsa, Scripturile sunt Cuvântul lui Dumnezeu. Această afirmație este făcută de peste 2500 de ori numai în Vechiul Testament. În Noul Testament, găsim că Biserica a acceptat cu ușurință Evanghelia predicată de apostoli pentru ceea ce este cu adevărat, Cuvântul lui Dumnezeu (1 Tes. 2:13).

Hristos este marele subiect al Cuvântului lui Dumnezeu. 2 Cor. 1:20 spune: „*Căci, oricât de multe sunt făgăduințele lui Dumnezeu, în El ele sunt da; de aceea și prin El este Aminul nostru, spre slava lui Dumnezeu prin noi."*

În calitate de „Da" Hristos este realizarea și realitatea întregii Scripturi. El este într-adevăr Cuvântul făcut trup (Ioan 1:14). În calitate de „Amin", Hristos este martorul credincios și adevărat. El este Cuvântul perfect și final al lui Dumnezeu (Evr. 1:1-3).

Acesta este motivul pentru care Pavel i-a scris lui Timotei, spunând,

„Însă tu să rămâi în lucrurile pe care le-ai învățat și de care ești deplin încredințat, fiindcă știi de la cine le-ai învățat. Din copilărie cunoști Sfintele Scripturi, care-ți pot da înțelepciunea ce duce la mântuire prin credința în Cristos Isus." (2 Timotei 3:14-15).

Dumnezeu Tatăl, Domnul Isus Hristos și Duhul Sfânt sunt cu toții glorificați atunci când prețuim Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia este de o valoare incalculabilă.

Pentru suflet, Cuvântul lui Dumnezeu este o binecuvântare, o lege, o mărturie, o călăuză spre puritate, o comoară, o bogăție, o rânduială, o desfătare, o dorință, un sfătuitor, o putere, un învățător, o iluminare, o înviorare, un întemeietor, de dreptate, de mântuire, de libertate, o iubire, o meditație, o speranță, o mângâiere, o cântare, o porție, o promisiune, o grațiere, un tovarăș, o înțelegere, o intuiție, o cunoaștere, o siguranță, o înțelepciune, o pricepere, o reținere de la rău, o dulceață, o bucurie a inimii, o lumină, o moștenire, o prospețime, un dar care valorează mai mult decât aurul nesfârșit, o minune, o direcție pentru verticalitate, o fidelitate, un salvator, un mântuitor, un motiv de admirație, un eliberator, o revelație și o sursă de laudă!

„*Să-mi trăiască sufletul și să Te laude*…" (Ps. 119:175).

Cuvântul lui Dumnezeu este inerant	(Prov. 30:5)
Cuvântul lui Dumnezeu este suficient	(2 Pet. 1:3-4)
Cuvântul lui Dumnezeu este infailibil	(2 Tim. 3:16-17)
Cuvântul lui Dumnezeu este activ	(Evr. 4:12)
Cuvântul lui Dumnezeu este purificator	(Ef. 5:26)
Cuvântul lui Dumnezeu este sfințitor	(Ioan 17:17)
Cuvântul lui Dumnezeu este revelator	(Evr. 1:1)
Cuvântul lui Dumnezeu este autoritar	(Iuda 25)
Cuvântul lui Dumnezeu este păstrat	(Is. 59:21)
Cuvântul lui Dumnezeu este veșnic	(Ps. 119:89)
Cuvântul lui Dumnezeu este etern	(Is. 40:8)
Cuvântul lui Dumnezeu este sănătos	(Tit 2:1)

Cuvântul lui Dumnezeu poartă o responsabilitate mare pentru cei care învață în biserică. Iacov ne avertizează că învățătorii vor trebui să dea socoteală în fața lui Dumnezeu pentru ceea ce au învățat (Iacov 3:1).

Explicarea cuvântului lui Dumnezeu necesită pregătire de teama de a nu-L denatura pe Dumnezeu. Pavel l-a însărcinat pe Timotei: *„Să te sârguiești să te înfățișezi înaintea lui Dumnezeu ca un lucrător care nu are de ce să se rușineze, mânuind întocmai cuvântul adevărului"* (2 Tim. 2:15).

Învățătorii trebuie să muncească din greu și cu mare sârguință în studierea Bibliei, astfel încât să o poată explica cu acuratețe. Pastorii sunt chiar instruiți la seminar să studieze cel puțin o oră pentru fiecare minut pe care îl predică.

Cuvântul lui Dumnezeu îi numește pe cei care denaturează Sfintele Scripturi. Himeneu și Filet au mințit biserica și au răstălmăcit credința membrilor, spunând că au ratat viitoarea lor înviere (2 Tim. 2:17-18).

Celor care propovăduiesc Cuvântul lui Dumnezeu li se cere să *„...îndemne în învățătură sănătoasă și să respingă pe cei care o contrazic"* (Tit 1:9).

Cei răzvrătiți care manevrează greșit Scripturile *„...trebuie să fie reduși la tăcere, pentru că tulbură familii întregi, învățând lucruri pe care nu ar trebui să le învețe de dragul unui câștig necinstit"* (Tit 2:11). De fapt, biserica trebuie *„...să-i mustre cu severitate, ca să fie sănătoși în credință"* (Tit 2:13).

Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi modificat. *„Să nu adaugi nimic la cuvântul pe care ți-l poruncesc și să nu scoți nimic din el, ca să păzești poruncile Domnului Dumnezeului tău pe care ți le poruncesc"* (Deut. 4:2).

Lipsa de respect față de Cuvântul lui Dumnezeu este ceva obișnuit astăzi în poporul lui Dumnezeu. Acest lucru are și consecințe. Ioan ne avertizează:

„Şi eu mărturisesc oricui ascultă cuvintele proorociei acestei cărţi: De va mai adăuga cineva ceva la ele, Dumnezeu va trimite asupra lui pedepsele ce sunt scrise în cartea aceasta; iar de va scoate cineva din cuvintele cărţii acestei proorocii, Dumnezeu va scoate partea lui din pomul vieţii şi din cetatea sfântă şi de la cele scrise în cartea aceasta" (Apoc. 22:18-19).

Pur și simplu nu putem înțelege implicațiile viitoare pentru cei care modifică sensul Scripturii. Dar putem vedea clar cum Dumnezeu pedepsește națiunile care nu ascultă de Cuvântul Său.

Citește Deuteronomul 28:58-59

Dumnezeu a dat instrucțiuni specifice astfel încât Cuvântul Său să fie auzit și înțeles. Cuvântul lui Dumnezeu trebuie, de asemenea, să fie împărtășit.

Citește Deuteronomul 31:11-13

Cine ar trebui să asculte Cuvântul lui Dumnezeu? _____

Cine ar trebui să învețe din Cuvântul lui Dumnezeu? _____

Când poporul lui Dumnezeu se află în Cuvântul Său și îl ia în serios, există o reverență și o teamă sănătoasă față de Dumnezeu.

Cel mai înțelept om care a trăit vreodată cunoștea istoria de neascultare a lui Israel față de Dumnezeu. Solomon a spus: *„Frica de Domnul este începutul cunoașterii; nebunii disprețuiesc înțelepciunea și învățătura“* (Prov. 1:7). Dacă dorim să fim înțelepți, trebuie să fim dispuși atât să ascultăm, cât și să studiem Cuvântul lui Dumnezeu.

În primul rând, asigurați-vă că vă aflați sub propovăduirea credincioasă a Scripturii. Urmăriți-l pe predicator și asigurați-vă că acesta predică Cuvântul lui Dumnezeu. Ascultă pentru tine și nu pentru alții. Ascultă ce înseamnă textul. Ce spune textul? Acesta ar trebui să fie mesajul. Acolo unde Scriptura pune accentul, predicatorul trebuie să pună și el accentul. Predarea verset cu verset prin cărți întregi ale Bibliei este cea mai bună și cea mai logică cale. Acesta este modul în care Dumnezeu ne a dat-o. De ce ar citi cineva o scrisoare selectând la întâmplare un rând și apoi ghicindu-i aplicarea? Acest lucru nu este în regulă. Este aleatoriu și în mod regulat greșit. Mulți predicatori din ziua de azi vorbesc bine, dar nu înțeleg sensul textului biblic.

Citește Faptele Apostolilor 17:11

Toată lumea trebuie să învețe cum să studieze Biblia. Mulți citesc, dar puțini studiază. Nu este nevoie de un erudit pentru a împărți corect Cuvântul lui Dumnezeu. Biblia a fost scrisă de oameni obișnuiți pentru oameni obișnuiți, însă conține o bogăție imensă de cunoștințe.

Folosește fișa de studiu 3D pentru a aprofunda textul biblic. Această structură te va îndruma spre găsirea adevărului din Cuvântul lui Dumnezeu. Cei care muncesc la studiul Bibliei descoperă curând singuri toate beneficiile enumerate mai devreme în acest capitol. Inima, sufletul și mintea lor vor fi inundate de binecuvântări de nedescris.

Detalii privind studiul

„**Textul**“ este micul paragraf sau pasaj care urmează pe măsură ce studiezi în mod sistematic și cronologic cărțile Bibliei. Cel mai bine este să citești mai întâi întreaga carte. Apoi citește din nou capitolul din text, cu atenție. În cele din urmă, citește de câteva ori paragraful sau pasajul în sine. Acest lucru va păstra conținutul pe care îl descoperi în contextul biblic potrivit.

Un „**Gen**“ este o clasificare a literaturii. În Biblie, clasificările sunt: narațiune istorică, lege, poezie, înțelepciune, profeție, apocalipsă, evanghelie și epistolă. Fiecare gen merită să fie studiat cu atenție. Este important să se cunoască genul pentru ca interpretarea și aplicarea să fie corecte. Acești pași simpli sunt esențiali. Dumnezeu a spus: *„Poporul Meu este distrus din cauza lipsei de cunoaștere...“* (Osea 4:6).

În cele din urmă, citiți textul cu voce tare, cu o imponderabilitate respectuoasă, pe măsură ce accentuați cuvintele potrivite (1 Tim. 4:13). Acest lucru vă va ajuta să vă concentrați asupra descrierilor, explicațiilor, frazelor și comenzilor care sunt transmise în text.

Îndreptați-vă mai întâi spre rugăciune

Rugăciunea și studiul biblic trebuie să fie împreună. Apropiați-vă cu smerenie de Dumnezeul nostru cel Sfânt cu respect și pocăință. Mărturisiți orice păcat cunoscut și fiți curățați de el (1 Ioan 1:9). Cereți-i lui Dumnezeu să vă învețe Cuvântul Său. Rolul Duhului Sfânt este de a te învăța adevărul (Ioan 14:26). Același Duh Sfânt care a inspirat Biblia ne va învăța lucrurile lui Hristos și ne va conduce în tot adevărul. Nu-L uzurpați prin neglijarea rugăciunii și a studiului biblic. Nu săriți peste acestea pentru a studia notele și comentariile. Citiți-le după ce ați studiat. Va fi incredibil să vedeți cum acest proces vă va conduce să gândiți ca cei mai buni cercetători și teologi. Un studiu biblic semnificativ începe întotdeauna cu rugăciunea.

Sapa adânc

Săpăturile în sensul cuvintelor importante vor dezvălui adevărul. Ca și în cazul exploatării miniere a diamantelor, este nevoie de timp pentru a găsi cunoștințe valoroase. Scriptura afirmă că *„...nu este bine ca o persoană să fie lipsită de cunoștință, iar cel care își grăbește pașii greșește“* (Prov. 19:2).

Citiți textul cu atenție și încet, identificând substantivele (oameni, locuri, lucruri) pe măsură ce citiți. Identificați verbele care descriu acțiunea, starea sau experiența subiectului principal. Apoi, căutați aceste substantive și verbe într-un dicționar biblic, cum ar fi Holman Illustrated Bible Dictionary sau accesați Blueletterbible.org pentru clarificări. Un dicționar englezesc nu vă va oferi înțelesul sau contextul biblic. Cunoașterea sensului biblic mai degrabă decât a sensului american al cuvintelor ne va feri de interpretări greșite și de aplicarea contextului nostru cultural modern la cuvintele din Scriptură. De exemplu, definiția modernă a „iubirii“ diferă în mod tragic de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu te grăbi și bucură-te de săpături!

Documentează adevărurile pe care le găsești.

Scrierea propriilor tale descoperiri mută adevărurile din capul tău în inima ta. Trebuie să trecem de la studiu la practică. Gândește-te cum să aplici textul în viața ta și spune care sunt implicațiile acestuia. Acest lucru este întotdeauna convingător!

Mai mult, ni se poruncește să facem ucenici și să învățăm poruncile lui Dumnezeu (Matei 28:18-20). Dacă obținem doar cunoștințe, există riscul de a deveni mândri și îngâmfați. Pavel a scris: *„...știința face pe cineva încrezut, dar dragostea edifică pe oameni"* (1 Cor. 8:1). Trebuie să fim intenționați în ceea ce privește predarea.

Ezra este un mare exemplu de urmat: „*Căci Ezra s-a hotărât cu tărie să studieze Legea DOMNULUI, să o pună în practică și să învețe legile și rânduielile Lui în Israel*“ (Ezra 7:10). Documentarea adevărurilor vă va echipa pentru a fi un creștin cu o mare misiune care face ucenici.

Iată fișa de studiu biblic 3D pentru a te ajuta să studiezi singur Cuvântul lui Dumnezeu:

Fișa de studiu biblic este inclusă la sfârșitul acestei cărți ca referință rapidă.

Pentru a descărca gratuit fișa de studiu biblic imprimabilă, accesați:

https://beulahbaptistwg.org/wp-content/uploads/3d-bible-study-sheet.pdf

Fișă de studiu biblic

Text: _____ Gen: _____

Data: _____

„...Dacă rămâneți în cuvântul Meu, atunci sunteți cu adevărat ucenicii Mei.“ (Ioan 8:31)

„... hotărât cu tărie să studieze Legea DOMNULUI, să o pună în practică și să învețe legile și rânduielile Lui..." (Ezra 7:10)

Prima Deviere

Roagă-te, apoi citește textul încet, cu atenție și repetat.

Doamne..., iartă-ne (1 Ioan 1:9) și învață-ne (Ioan 14:26).

A 2-a săpătură

Substantive de studiu (Dicționar biblic)

Identifică verbele (Indică accentul)

Citiți referințele (concordanța biblică)

Notă Cuvinte repetitive (dezvăluie tema)

Al treilea Document

A. **Găsește tema:** (Citiți din nou textul și găsiți ideea **centrală**.)

B. **Explică textul:** (Care sunt faptele? Observați textul în context).

C. **Interpretați textul:** (Ce înseamnă acest lucru? Ce se evidențiază?)

D. **Aplică adevărul:** (Cum pot practica acest lucru?)

E. **Implicații la nivel de stat:** (Ce se va întâmpla dacă nu practic acest lucru?)

F. **Ilustrare:** (Ce alte pasaje ne învață acest adevăr? Folosește referințe și concordanțe.)

G. **Apologetic:** (Apărați adevărul prin respingerea celor care i se opun)

Obiectivul rugăciunii: Biblia

„Mă rog ca ochii inimii voastre să fie luminaţi, ca să cunoaşteţi care este nădejdea chemării Lui, care este bogăţia slavei moştenirii Lui în sfinţi şi care este nemărginita măreţie a puterii Lui faţă de noi, cei ce credem.“ **-Ef. 1:18-19**

Note

PASUL CINCI
Ștafeta

Pasul cinci — Ștafeta

Într-o cursă de ștafetă, un alergător pasează cu grijă un baston unui alt alergător care continuă apoi cursa. Acest lucru se repetă până când cursa este câștigată.

Chiar înainte de înălțarea Sa, Domnul nostru înviat a vorbit ucenicilor Săi spunând:

„Toată puterea Mi-a fost dată în cer și pe pământ. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh. Şi învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit; Şi iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului”" (Matei 28:18-20).

Ne referim la această poruncă sub numele de Marea Trimitere. În această trimitere, Cristos ne încredințează și ne poruncește să continuăm demersul său de evanghelizare. Suntem atât de strâns uniți cu Hristos, Mântuitorul nostru, încât Cel care ne-a împăcat cu Dumnezeu ne-a dat acum slujba Sa de împăcare.

În esență, Isus le „predă ștafeta“ ucenicilor Săi pentru ca aceștia să îi urmeze pașii și să facă alți ucenici.

Pavel a scris că oricine este găsit în Hristos este o creație nouă (2 Cor. 5:17). O parte din faptul că suntem făcuți noi în Hristos este că avem un nou scop sau o nouă slujbă în care să ne angajăm.

Pavel a explicat acest nou scop spunând:

„Or, toate acestea vin de la Dumnezeu, care ne-a împăcat cu Sine prin Hristos și ne-a dat slujba împăcării, și anume că Dumnezeu a fost în Hristos împăcând lumea cu Sine, fără a le socoti greșelile lor, și ne-a încredințat nouă cuvântul împăcării. De aceea, noi suntem ambasadorii lui Hristos, ca și cum Dumnezeu ar face un apel prin noi; vă implorăm în numele lui Hristos să vă împăcați cu Dumnezeu. „...a făcut pe Cel ce n-a cunoscut nici un păcat să fie păcat în locul nostru, pentru ca noi să devenim neprihănirea lui Dumnezeu în El" (2 Corinteni 5:18-21).

În *Următorii pași*, ați parcurs pașii de **Crede, Botezul, Aparține**, și **Biblia**. Pentru a deveni un credincios matur, un tată sau o mamă în credință, trebuie să ne reproducem. Despre asta este vorba în acest *Următor pas*, **Ștafeta**. A face ucenici înseamnă a reproduce sau a „preda ștafeta".

Dar cum facem noi ucenici?

Citește din nou Matei 28:18-20.

În primul rând, trebuie să „mergem". Așa cum Hristos a venit în lume pentru a-i mântui pe păcătoși, Biserica este însărcinată cu misiunea de a merge în lume și de a face ucenici. Biserica se supune acestui lucru prin misiuni și prin mărturia membrilor săi.

În viața de zi cu zi, există peste tot oportunități de evanghelizare și de ucenicie. Dumnezeu te-a plasat în mod providențial în cercul tău de familie, prieteni, la locul de muncă și în comunitate pentru a fi un ambasador al lui Hristos. Există oameni în viața ta față de care te afli într-o poziție unică pentru a le vorbi despre vestea bună a lui Hristos și pentru a-i conduce să meargă pe urmele Lui.

În al doilea rând, noi trebuie să „facem“ ucenici. Acest lucru poate părea imposibil pentru noi, deoarece numai Dumnezeu poate lua o inimă de piatră și să o transforme într-o inimă de carne (Ezechiel 36:26). Dumnezeu trebuie să provoace pocăința, credința și regenerarea - El trebuie să provoace nașterea din nou.

Cu toate acestea, trebuie să fim credincioși în a vesti Cuvântul lui Dumnezeu, pentru că *„...credința vine din auzire, iar auzirea prin cuvântul lui Hristos“* (Rom. 10:17). Pavel a întrebat pe bună dreptate: *„Cum să-L invoce ei pe Acela în care nu au crezut? Cum să creadă în Cel pe care nu L-au auzit? Și cum vor auzi fără predicator?“* (Rom. 10:14).

Amintește-ți că *„...noi suntem ambasadori pentru Hristos, ca și cum Dumnezeu ar face un apel prin noi...“* (2 Cor. 5:20). Hristos are toată autoritatea în cer și pe pământ și este întotdeauna cu noi (Matei 28:18-20)! Lucrarea Lui nu va eșua niciodată!

În al treilea rând, trebuie să facem ucenici *„botezându-i... și învățându-i să urmeze“* tot ceea ce Hristos ne-a poruncit.

Apostolul Pavel a fost ucenicul Bisericii din Efes. Biserica l-a iubit profund pentru că el i-a învățat profund. Pavel a spus: *„Căci nu m-am sfiit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu“* (Fapte 20:27).

Nu vă grăbiți atunci când îi învățați pe oameni. Pavel a învățat cu răbdare biserica din Efes, zi și noapte, timp de trei ani (Fapte 20:31). Ucenicia necesită timp.

Ce se întâmplă dacă nu facem ucenici?

Ucenicia este vitală. Religia seculară a umanismului își formează și își păstrează convertiții. Umanismul este plasarea „omului“ în centrul tuturor

lucrurilor. Dacă ar fi după el, ar încerca să îl alunge pe Dumnezeu Atotputernic de pe tronul Său și să își instaureze propriul regat.

Umanismul este religia predominantă în prezent. Are o acoperire mondială. Ea conduce filozofia guvernului, a sistemelor de învățământ public și a majorității instituțiilor de învățământ superior din America. Umaniștii îi formează și îi cresc pe atei, naturaliști, evoluționiști, agnostici, relativiști, universaliști și hedoniști, pentru a menționa doar câțiva.

Umanismul încearcă să facă din umanitate măsura tuturor lucrurilor. Influența politică și educațională a umanismului a pătruns în toate domeniile vieții. Există o presiune imensă asupra generației următoare pentru a afirma și promova imoralitatea.

Vezi cum încearcă aceasta să-L înlocuiască pe Hristos? Noi trebuie să *„... sfințim pe Hristos ca Domn în inimile voastre, fiind totdeauna gata să luați apărarea în fața oricui vă cere socoteală pentru nădejdea care este în voi..."* (1 Pet. 3:15).

Cum se poate face acest lucru fără pregătire în Cuvântul lui Dumnezeu?

Societatea seculară face apel la fire și luptă împotriva lui Hristos și a Bisericii Sale. Este întotdeauna disprețuitoare față de creștinism și prezintă Biserica într-o lumină negativă.

Cum vor face copiii noștri să nu fie pregătiți și convinși de această agendă seculară și să nu devină ei înșiși umaniști?

Cum vor face tinerii adulți să nu îmbrățișeze tendințele culturale ale prietenilor lor seculari?

Cum vor rezista părinții în fața statelor care pretind că le dețin copiii?

Cum vor face bisericile noastre să nu ia calea lumii?

Numai prin faptul că fiecare dintre noi face din cineva ucenic în Cuvântul lui Dumnezeu.

Trebuie să predăm Ștafeta.

Un avertisment. Pavel a corectat Biserica din Corint pentru că se certau pentru cine avea cel mai bun învățător. Unii se lăudau că fuseseră ucenicii lui Petru, Apolo sau Pavel și botezați de aceştia. Acest lucru a provocat dezbinare în Biserică.

Citește 1 Corinteni 1:11-13

În cele din urmă, suntem educați prin Cuvântul lui Dumnezeu și prin Duhul Sfânt.

Hristos le-a promis ucenicilor Săi că *„...Ajutorul, Duhul Sfânt, pe care Tatăl îl va trimite în numele Meu, El vă va învăța toate lucrurile și vă va aduce aminte de tot ce v-am spus Eu“* (Ioan 14:26).

Duhul lui Hristos va fi cu noi pentru totdeauna (Ioan 14:16).

Isus a spus *„...El, Duhul adevărului...vă va călăuzi în tot adevărul...El va lua din al Meu și vi-l va descoperi“* (Ioan 16:13-14).

Promisiunile Lui nu dau greș niciodată!

Această broșură *Următorii pași* este o modalitate de a da ștafeta Evangheliei și de a începe să faceți ucenici. Marea Trimitere este de a face ucenici.

Felicitări, ai terminat această broșură de formare a ucenicilor! Cereți cu atenție și rugăciune altora să-L urmeze pe Hristos și să asculte de porunca Sa

de a „*continua în cuvântul Meu*“ cu ajutorul acestei broșuri și bucurați-vă de răspândirea creștinismului autentic.

Obiectivul rugăciunii: Ştafeta

„Dar mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Hristos şi care răspândeşte prin noi în orice loc mireasma cunoştinţei“
– 2 Cor. 2:14

Note

Note

3D FIȘĂ DE STUDIU BIBLIC

„...Dacă rămâneți în cuvântul Meu, atunci sunteți cu adevărat ucenicii Mei.“ (Ioan 8:31)

„... hotărât cu tărie să studieze Legea DOMNULUI, să o pună în practică și să învețe legile și rânduielile Lui..." (Ezra 7:10)

1 DEVIERE

Roagă-te, apoi citește textul încet, cu atenție și repetat.
Doamne..., iartă-ne (1 Ioan 1:9) și învață-ne (Ioan 14:26).

2 SĂPĂTURĂ

Substantive de studiu	(Dicționar biblic)
Identifică verbele	(Indică accentul)
Citiți referințele	(concordanța biblică)
Notă Cuvinte repetitive	(dezvăluie tema)

3 DOCUMENT

A.	Găsește tema:	(Citiți din nou textul și găsiți ideea centrală.)
B.	Explică textul:	(Care sunt faptele? Observați textul în context).
C.	Interpretați textul:	(Ce înseamnă acest lucru? Ce se evidențiază?)
D.	Aplică adevărul:	(Cum pot practica acest lucru?)
E.	Implicații la nivel de stat:	(Ce se va întâmpla dacă nu practic acest lucru?)
F.	Ilustrare:	(Ce alte pasaje ne învață acest adevăr? Folosește referințe și concordanțe.)
G.	Apologetic:	(Apărați adevărul prin respingerea celor care i se opun)

BBCWG.org

Detalii privind studiul

„Textul" este micul paragraf sau pasaj care urmează pe măsură ce studiezi în mod sistematic și cronologic cărțile Bibliei. Cel mai bine este să citești mai întâi întreaga carte. Apoi citește din nou capitolul din text, cu atenție. În cele din urmă, citește de câteva ori paragraful sau pasajul în sine. Acest lucru va păstra conținutul pe care îl descoperi în contextul biblic potrivit.

Un **„Gen"** este o clasificare a literaturii. În Biblie, clasificările sunt: narațiune istorică, lege, poezie, înțelepciune, profeție, apocalipsă, evanghelie și epistolă. Fiecare gen merită să fie studiat cu atenție. Este important să se cunoască genul pentru ca interpretarea și aplicarea să fie corecte. Acești pași simpli sunt esențiali. Dumnezeu a spus: *„Poporul Meu este distrus din cauza lipsei de cunoaștere..."* (Osea 4:6).

În cele din urmă, citiți textul cu voce tare, cu o imponderabilitate respectuoasă, pe măsură ce accentuați cuvintele potrivite (1 Tim. 4:13). Acest lucru vă va ajuta să vă concentrați asupra descrierilor, explicațiilor, frazelor și comenzilor care sunt transmise în text.

Îndreptați-vă mai întâi spre rugăciune.

Rugăciunea și studiul biblic trebuie să fie împreună. Apropiați-vă cu smerenie de Dumnezeul nostru cel Sfânt cu respect și pocăință. Mărturisiți orice păcat cunoscut și fiți curățați de el (1 Ioan 1:9). Cereți-i lui Dumnezeu să vă învețe Cuvântul Său. Rolul Duhului Sfânt este de a te învăța adevărul (Ioan 14:26). Același Duh Sfânt care a inspirat Biblia ne va învăța lucrurile lui Hristos și ne va conduce în tot adevărul. Nu-L uzurpați prin neglijarea rugăciunii și a studiului biblic. Nu săriți peste acestea pentru a studia notele și comentariile. Citiți-le după ce ați studiat. Va fi incredibil să vedeți cum acest proces vă va conduce să gândiți ca cei mai buni cercetători și teologi. Un studiu biblic semnificativ începe întotdeauna cu rugăciunea.

Sapa adânc

Săpăturile în sensul cuvintelor importante vor dezvălui adevărul. Ca și în cazul exploatării miniere a diamantelor, este nevoie de timp pentru a găsi cunoștințe valoroase. Scriptura afirmă că *„...nu este bine ca o persoană să fie lipsită de cunoștință, iar cel care își grăbește pașii greșește"* (Prov. 19:2).

Citiți textul cu atenție și încet, identificând substantivele (oameni, locuri, lucruri) pe măsură ce citiți. Identificați verbele care descriu acțiunea, starea sau experiența subiectului principal. Apoi, căutați aceste substantive și verbe într-un dicționar biblic, cum ar fi Holman Illustrated Bible Dictionary sau accesați Blueletterbible.org pentru clarificări. Un dicționar englezesc nu vă va oferi înțelesul sau contextul biblic. Cunoașterea sensului biblic mai degrabă decât a sensului american al cuvintelor ne va feri de interpretări greșite și de aplicarea contextului nostru cultural modern la cuvintele din Scriptură. De exemplu, definiția modernă a „iubirii" diferă în mod tragic de Cuvântul lui Dumnezeu. Nu te grăbi și bucură-te de săpături!

Documentează adevărurile pe care le găsești.

Scrierea propriilor tale descoperiri mută adevărurile din capul tău în inima ta. Trebuie să trecem de la studiu la practică. Gândește-te cum să aplici textul în viața ta și spune care sunt implicațiile acestuia. Acest lucru este întotdeauna convingător!

Mai mult, ni se poruncește să facem ucenici și să învățăm poruncile lui Dumnezeu (Matei 28:18-20). Dacă obținem doar cunoștințe, există riscul de a deveni mândri și îngâmfați. Pavel a scris: *„...știința face pe cineva încrezut, dar dragostea edifică pe oameni"* (1 Cor. 8:1). *Trebuie să fim intenționați în ceea ce privește predarea.*

Ezra este un mare exemplu de urmat: *„Căci Ezra s-a hotărât cu tărie să studieze Legea DOMNULUI, să o pună în practică și să învețe legile și rânduielile Lui în Israel"* (Ezra 7:10). Documentarea adevărurilor vă va echipa pentru a fi un creștin cu o mare misiune care face ucenici.